

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bohács Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Rusznák Ildikó jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Csongrád Megyei Bíróságon 3.K.22.491/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. május 22-én kelt 3.K.22.491/2007/13. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.22.491/2007/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 708.500 (hétszáznyolcezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett 2001-2005 adóévekre valamennyi adóra és költségvetési támogatásra vonatkozóan. Az ellenőrzés eredményeként a felperes terhére 2004 és 2005 évekre összesen 11.809.913 Ft adókülönbözetet állapított meg személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemekben. Kötelezte a felperest 5.903.363 Ft adóbírság és 2.469.166 Ft késedelmi pótlék megfizetésére. A felperes 2004. december 31-én 10.000.000 Ft, 2005. december 31-én 16.500.000 Ft tagi kölcsönt nyújtott a ... Kft-nek, melynek forrását hitelt érdemlően nem tudta bizonyítani.

A felperes fellebbezése folytán az alperes a 1941164727 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának - az első fokú határozatra is kiterjedő - hatályon kívül helyezését, és az első fokú adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Hivatkozott az értékcsökkenési leírásra és a 30 millió Ft kölcsönre. Új bizonyítékként hivatkozott a ... Takarékszövetkezettől 2002. november 20-án felvett összesen 15 millió Ft hitelre.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes részéről becsatolt 30 millió Ft kölcsönre vonatkozó okirat a Pp. 196. §-ában foglalt magánokirat alaki kellékeinek sem felel meg, ezért kétséget kizáró bizonyítékként nem vehető figyelembe. Utalt még az állítólagosan felvett kölcsön összegének, valamint felhasználásának időpontja közötti különbségre, ellentmondásra.

A takarékszövetkezettől felvett beruházási, illetve vállalkozói fejlesztési hitel időben jelentősen megelőzi a tagi hitel nyújtásának időpontját. A hitel célja más volt, a felperes könyveiben sem szerepeltette, valamint részben vissza is fizette.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését és keresetének történő helyt adást, mivel a bíróság által megállapított tényállás iratellenes, több helyen okszerűtlen és logikai ellentmondásokat tartalmaz, ellentétes a Pp. 196. § (1) bekezdésével, 206. §-ával, a Ptk. 523. § (1) bekezdésével, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 97. § (4) bekezdésével, 109. § (3) bekezdésével és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 105. § (2) bekezdésével. A tagi hitel forrásaként az értékcsökkenési leírásra, a 30 millió Ft kölcsönre és a 15 millió Ft felvett hitelre hivatkozott.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 109. § (1) bekezdése értelmében, ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját becsléssel állapítja meg. A (3) bekezdés alapján a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja. E szabályozás értelmében az adóhatóságnak kell bizonyítania a becslési eljárás alkalmazásának szükségességét, ezt követően azonban a bizonyítás teher megfordult, és az adózónak

kell bizonyítania a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést. A Legfelsőbb Bíróság az ún. vagyonosodási eljárásokban elvi érveléssel mutatott rá arra, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózónak kell hitelt érdemlő adatokkal igazolni. (KGD 2006/114., EBH 2006/1462.)

Az első fokú bíróság a közigazgatási eljárás iratai, és a peres eljárás iratai alapján azt állapította meg, hogy a felperes nem tudta hitelt érdemlően igazolni a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést. A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a tényállás megállapítását és a bizonyítékok iratellenes, okszerűtlen mérlegelését vitatta.

A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében, a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A Legfelsőbb Bíróság egységes ítélezési gyakorlata értelmében, a felülvizsgálati eljárásban - az eljárás rendkívüli perorvoslati jellegére figyelemmel - a tényállás módosítására, a bizonyítékok újraértékelésére vagy felülmérlegelésére általában nincs lehetőség. Erre csak akkor van mód, ha a jogerős határozatot hozó bíróság tényállást nem állapított meg, vagy a megállapított tényállás iratellenes, illetve a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte.

A Legfelsőbb Bíróság e szerint vizsgálta a jogerős ítéletet és megállapította, hogy a felperes által felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet a fenti hibáktól mentesen, minden felperesi hivatkozás tekintetében részletesen megállapította a tényállást, a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint értékelte és a Pp. 221. § (1) bekezdésére figyelemmel azt megfelelő részletességgel indokolta. A bizonyítékok mérlegelésénél a Legfelsőbb Bíróság nem tapasztalt olyan okszerűtlen mérlegelést, amely lehetőséget biztosítana a bizonyítékok újraértékelésére vagy felülmérlegelésére.

Az értékcsökkenési leírásból a felperesnek nem származhatott olyan forgó tőkéje, amiből a tagi hitelt nyújthatta. A kölcsönről szóló szerződés még a magánokirat formai kellékeinek sem felel meg. Nem bizonyított, hogy a tagi hitelek nyújtásának időpontjában a felperes rendelkezésére állt ez az összeg, vagy ennek egy része. A takarékszövetkezeti hitel felvétele 2 évvel megelőzte a tagi hitel nyújtásának időpontját, a felperes semmivel nem tudta bizonyítani, hogy ez az összeg még rendelkezésére állt.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság jogerős ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2009. május 28.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró